

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIO
REDACCIO
LLIBRERIA ESPANYOLA,
Rambla del mitj, 20.
BARCELONA

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

PREU DE SUSCRIPCIO

FORA DE BARCELONA

Espanya trimestre, 8
Antillas (Cuba y Pto. Rico), 16
Estranger, 18

CADA NÚMERO 2 QUARTOS PER TOT ESPANYA.

IDEA PEREGRINA.

—Venia perquè m' esborresin de la llista, perquè m' han dit que en sent à Roma, per tota paga 'm dirian **BESAM**
'L PEU, y jo no estich feta à sentirme aquets rebufos.

LO BLAT Y LA SISSANYA.

Escoltin un quënto.

Moria un vell sense successió: feya dias qu' estava malaltís y pensava ab lo que habia de succehir al deixar ell aquest mon.

Carregat de nebots qu' esperavan la seva herencia, habia renyit ab tots ells, per quan dits nebots eran jóves, alegres, estaban plens de vida y de salut, y l' vell del quënto tenia molta edat, un genit refunfunyador y estava plé de xacras.

Era impossible lligar aquets dos caràcters, tant com ho es lligar lo foch y 'l gias.

Lo vell estava neguitós, devorant á tot' hora 'l fel del goig y prosperitat que esperaban á sos heréus lo dia qu' ell faltés, y aquest goig y aquesta prosperitat se li tornavan agres.

Una idea tingué un dia de una venjança terrible, y la realisá.

Abandoná lo conreu de sas vinyas y de sos camps, descuidá 'l remendo de sas casas, y enmatlevá diners, molts diners, hipotecant son patrimoni.

Incapás de gastarlos, se 'ls jugá, á perdre sempre, duplicant las postas quan guanyaba, fins que la sort contraria se 'l hi enduya lo que habia tirat sobre la taula verda.

Vingué 'l dia de la mort, doná 'ls últims diners que tenia á casa, al capellá que 'l assistia, y sos heréus al passar balans se trobaren ab un núvol de acreedors y ab un pilot de ruinas que apenas bastava á satisfer los deutes del difunt.

***

Aquest quënto té una aplicació.

Lo vell malaltís, refunfunyador y plé de xacras es la política conservadora.

L' heréu jóve y esperansat lo partit liberal.

Lo patrimoni es Espanya.

Y 'ls acreedors son tots los qui, confabulats ab lo vell, 'l hi prestan interessats serveys, pera quitar als heréus lo patrimoni, 'l dia en que 'l vell fassa 'ls darrers badalls.

***

Que la política conservadora es vella y es decrepita ho proban més que res las catalepsias que diferents vegadas ha sofert y la tendencia que demostra á sufrirne de novas.

Estém en l' any 1876: pregúntinli si té cap esperansa, y de segur vos responderá que l' any 1877 es un mito, que ningú 'l ha vist may y que per lo tant es fácil que no neixi.

En cambi 'us parlará sempre entusiasmada del any 23, del any 45 y del any 68, recorts fatals ab que s' alimenta y de que viu.

Es, donchs, lo vell del quënto. La seguretat de que ha de morir y de que deixa heréus jóves y expansius lo trastoca, y renyeix ab ells. Si podia xuclarlos la existencia ab una sola mirada, no viurian un instant.

Pero no hi ha remey: es lley ineludible que 'ls vells obrin passa als jóves. Es inevitable que la successió dels conservadors l' arpleguin los liberals. Hi ha lleys naturals que no 's torsan ni 's doblegan.

Axis ho compren, y aixó la té frenética.

***

Com lo vell que tancaba als seus nebots las portas de casa seva, ella tanca als liberals las portas del temple de la lley y del palau de la justicia.

Ella divideix als homes en castas y en partits, que son legals ó ilegals, segons sigan vells ó jóves.

Y no obstant comprén que tot es inútil. La mort civil que alcanza als homes, no alcanza á las ideas. Aquestas son fillas de l' ánima, y lo mateix que l' ánima son immortals.

La mort avansa: los remeys son inútils: com més putingas pren, més y més s' agrava la malaltia: com més esforços fá, més perill corra: l' última hora de la política conservadora se acostá.

¿Morirá tranquila? ¿Deixará als heréus un patrimoni net de hipotecas y libre de acreedors?

No: lo vell del quënto, corcat per l' enveja y arrastrat per la mala passió, no vol morir sense saborejar una venjança anticipada.

—Després de mí, 'l diluvi, diu parodiant á un célebre personatge.

***

Y aquí tenen vostés entregantse lligat de péus y mans als acreedors.

Respecte á hisenda aumenta la deuda á pesar de que aumentan las contribucions de un modo terrible.

Aquest dia, encara no habia acabat l' exercici del primer any económic, ja 'ns anunciaba ab la rialleta als llabis, que 'l presupuesto saldaria aquest any ab 500 milions de déficit.

Pero no n' hi ha prou ab deixarnos pobres; es precís legarnos altres mals.

Miréu á la política conservadora, miréu als seus representants, als seus apóstols, als seus devots.

Los uns van al Nort, se passejan per las provincias ahir revoltadas, y pacificadas avuy ab la sanch dels fills de Espanya: los parlan de la heroicitat ab que durant quatre anys han sostingut una guerra criminal; de las forsas ab que contaban; de la bravura ab que 's batian, de que 'ls liberals tingueren la culpa de que 's tiressin al camp; de que 'ls liberals serán sempre sos enemichs més terribles, y de que es precís que conservin ab amor sas costums, sas institucions, sa ignorancia y son fanatisme.

Ajeguts á terra pel pés de la guerra, ells los donan la mà y 'ls ajudan á alsarse, ells ab tot lo cuydado 'ls espolsan, los netejan y tornan á posals'hi la boina que habia caigut entre la pols.

Tot aixó entre mitj de festas, mimos y caricias, pintantlos com á virtuts los vicis, com á actes de patriotisme los crims, com á debers los impulsos salvatjes.

¡Ah! es precís qu' estigan curats y en disposició de renovar las aventuras; es precís que estigan sans y que sigan forts, pel dia aquell en que la decrepita política conservadora, baix lo pés de sa propia malaltia, fassa 'l darrer badall.

Llavors.... ¡upa! Ja 'ls liberals tornan á sortir, ja ha arribat l' hora de renovar las passadas heroicitats: per recullirla herencia se las han d' heure ab vosaltres.

Aquesta es la venjança conservadora: aquest es lo testament del vell del quënto: porque no hi haja heréus que no hi haja patrimoni: porque no hi haja liberals que no hi haja patria.

Perque no hi haja blat, que hi haja *sis-sanya*.

***

¡Ah! si 'ls heréus saben unir-se, si comprenen sos interessos, sufriran lo contractemps; pero d' aixó á morir hi ha encara molt camí per corre.

La fé en las ideas fá miracles.

P. K.

Han declarat en Sagasta y l' Ulloa qu' ells acceptan la constitució de 1876, si 'ls donan lo poder.

Home, aixó d' acceptar la constitució tal ó qual, no 'u crech: are l poder ja es un' altra cosa, lo poder l' acceptan á totas horas, com un gos un os, per rossegarlo.

El País del Norte, 20 de Septiembre de 1876.

L' iglesia de Cadaqués s' ha trobat plena de contrabando: plé de contrabando s' ha trobat lo cementiri, y fins las campanas estavan vessant de fardos.

Jo ja 'u veig.

Lo contrabando: ¿quet devia ser l' equipatge de algun pelegrí estranger que anava á veure á n' en Castañeira, y que havia fet nit á la iglesia.

La Tribuna denunciada, duta al tribunal, de imprenta y condenada á 70 dias de suspensió.

Lo director interí de La Tribuna, Sr. Faura, prés y trasladat á Cádiz en companyia de la guardia-civil.

Es á dir, sobre la premsa hi pesa la lley d' imprenta, 'l códic penal y 'ls capritxos de la dictadura.

Y vajin escribint.

¿No 'ls tenta? Hi ha algunas plassas vacants de mossos de telégrafos, dotadas ab 2.125, rals anuals total cinch rals y mitx diaris.

Preguntin al govern com s' ho fá un home per viure ab cinch rals y mitx diaris, y 'l govern los responderá qu' es precís fer economías.

En cambi, per treure 'l mal efecte y confirmar aixó de las economías, nombra vuit ó nou plassas d' inspectors de 30 mil, 35 mil y 40 mil rals.

Bé hauran sentit á dir que Barcelona es la ciutat mes notable de Espanya per sos establiments públichs; pero francament, sino han dat una volta per la Cerveceria de ambos mundos no saben lo que estar ben servits, mejar bé, com á cap puesto, y beure la millor cervesa que 's pot dar al preu mes barato.

Figúrinse vostés que dita cervceria fa cosa de uns cinch mesos que 's va obrir y avuy dia ja despatxa los seus cent cinquanta dinars y altres tants esmorsars y ha hagut de baixar lo preu de la cervera d' agrahit que está l' amo al publich.

Y no 'ls hi volem dir res mes, perque, francament, aixó de qu' 'ls hi tinguem que dir que hi vajin nos crema y enfada. Després que hi hajin ahont serán dignes de tractarse ab un servidor de vostés.

L' arcaldía ha establert en los baixos de cala ciutat un servey de metjes gratis pels pobres.

Ab aixó dels consums, del sello de guerra, del sello de ventas y altres menudencias, no 'ls faltarà feyna.

Y parodiant aquell célebre epigrama, direm:

« L' apagador dels fanals
probant que n' s du molta lley,
ha fundat aquest servey,
mes avants fundá als malalts. »

També aquest any en lo « Foment de la producció nacional », carrer del Pi, número 5, s' obra la escola de comers titulada « Escriptori práctic mercantil. »

Si volen ser dependents de comers y saber abont tenen la má dreta, vajan á matricularse, lo curs es curt y l' ensenyans bona.

Lo periódich més popular de Inglaterra «*El Times*» dirigeix una gran fillpica al senyor Cánovas, ab motiu de la interpretació que dona'l govern espanyol al article 44 de la Constitució.

Entre altres coses l' hi diu qu' es insensat oposarse á lo que es ja de sentit comú.

A mí no me la pega «*El Times*». Aixó de sentit comú ho diu perquè permet fer muxigangas sense ser Carnestoltes.

Un capellá de Burgos va tenir la poca latxa tot fent un sermó de missa major en la iglesia de san Lesmes, de endosar lo següent esparpento ab motiu de la peregrinació.

«Vosaltres no sabeu res de aixó, perquè vosaltres no mes llegiu «*La Correspondencia*», «*El Diario Español*» y demés periódichs asquerosos que s' publican. Jo sols lleigeixo «*El siglo futuro*», que es l' únich periódich religió, etc. etc.

Ell y tots los demés que s' refihin del *siglo futuro*. Ja 'ls asseguro jo que lo que es lo *siglo futuro* ni tindrem capellans com aquell, ni peregrinacions tampoch.

Per un ralet pendre café, ja es una gran ventatje.

Pero pendre café per un ralet en un saló régio; enlluernador, plè de riquesa, aixó no s' véu mes que á Barcelona, y de Barcelona no més que en lo café d' Espanya.

La restauració qu' en ell s' ha fet lo colocan en lo primer puesto.

En Possada Herrera ha fet restaurar lo banch azul del Congrès.

L' home pren precaucions y fá bè. Si, com tot indica á creure'u, ell tè de baixar de la poltrona presidencial al banch restaurat, no es just que tinga de seure malament, ni que tinga d' encaixar la séva política en las marcas que l' hi haurá deixat l' actual govern.

Dos periódichs d' Espanya s' han ocupat de la presó del director de la *Tribuna* de la manera mes inconvenient.

May lo nivell de la premsa habia arribat mes baix.

Lo Brusi es un dels dos periódichs. ¡Gloria la al *Diari* carlista.

A casa mèva:
—Pam... pam...
—Noya, veyas s' hi ha la policia.
—No senyor: hi ha l' *Diari de Barcelona*.
—Bueno es igual, dígal que no hi soch.

A Madrid en mitx del dia vá intentarse un robo per dos que anavan vestits de capellans.
Lo poble per poch los arras.ra...
Mare Dèu santíssima, y quin respecte tè l' poble als bits sacerdotals!...

De nou torna á tractarse de canonisar á Colon. Si á n' ell lo canonisan ¿qué no 'ls farán al mestres d' estudi? ¿qué no 'ns farán á tots los contribuyents espanyols?

Descubrir l' América es una gran cosa; pero descubrir lo modo de viure en aquestos temps, francament, te més mèrit.

¡Yo vull ser sant!

Diu que 'ls pelegrins que van á Roma serán uns cinh mil.

Carlins aixecats en armas eran mes de cinquanta mil.

Luego, ja 'u veheuen, no hi van pas tots.

¡Ah! nos descuidin de adquirir las *Tragedias* de D. Victor Balaguer, que s' venen á ca' n Lopez y que forman un dels millors llibres que han sortit en catalá.

¡Aquest Balaguer, si en lloch de fer política sagastina, fès versos catalans, fora un gran home! La veritat avans que tot.

COSAS DEL MON

(DEDICADA Á MON ESTIMAT AMICH JUAN LLINAS.)

—Vull dirte cosas, que frescas son.
—Be; ¿quinas cosas?
—¡Cosas del mon!

¿No conexas un tal Faló, que no podentne dur pantalons, sempre s' burlaba de molts senyors perquè com déya duyan tarot?

Donchs, l' altre dia tingué una sort, y vesteix ara com un senyor, porta botinas de bon xarol, barret de copa, relotje d' or y fins se mofa ¡mireu si es prou! dels que no portan un barret bo.

—¡Vaya un pillastre!
—¡Quin pillastron!
—Bé; y que vols ferhi!..
—¡Cosas del mon!

En Déu no creya don Pere Roig puig no tenia cap religió, quan tot just duya prim borrisol; mes avuy l' home que ja es vellot, resa y confessa, va en professons, fa prometensas quan no esta bo, compra la butlla com bon devot, se dexiplina tot lo seu cos, lo pit se pica, gasta 'ls genolls, passa l' rosari sab cantar goigs, guarneix capella, canta oracions, y fins defensa la Inquisició.

—¿Y aixó son homes?
—¡Per mi no ho son!
—Be; ¡que vols ferhi!..
—¡Cosas del mon!

Quan quedá viuda la Concepció, sols de sentir-la feya condol; tot eran llantos, tot eran plors, tot era dirne: ¡Adeu consol!
¡May mes casarme prometo jó, y altres cosassas, que va de bó! al mes mes pintado trencava l' cor.
Donchs no fa encare ni un mes tan sols que va morirne lo séu espos, y ja casada n' es altre cop, sens recordarse del pobre mort, y riu, fa broma, s' engreixa y tot, puig fa unas galdas ¡que Déu ni dol! galdas que semblan pans de crostons.

—¡Aixo no s' tindre, ni un dit de front!
—Be; ¡que vols ferhi!..
—¡Cosas del mon!

Conversa:
—Tu, si aném á Roma, ¿que 'ns farà el Papa?
—¡Ay, ay! nos benehirá.
—Bueno y qué? ¿Qué s' ha cregut que som palmons?

La societat d' ayguas del Llobregat, ne tó de bonas.

Fins aquí l' secretari s' ha anomenat *Guteras*.

Are s' diu *Canals*.
Veurem si quan las obras serán acabadas se dirá Sr. del Rio.

La qüestió de Orient s' embolica y m' sembla que donará molts mals de cap, deya un senyor.

—Mes mals de cap me dona á mi la qüestió del Mitj-dia, responia un pobre.
—Del Mitj-dia?
—Si senyor: de l' hora de dinar.

Los constitucionals ván á visitar á la reyna Isabel.

Sr. Sagasta: ¿hi vá ab flors ó sense flors?

Consells á un pelegrí:
Pelegrí del mèu cor, portate'n en ton viatge lo devocionari y l' gat: entre oració y oració un trago s' hi assenta d' alló mes bè.

No t' descuidis lo *detente*. Si eslas á punt de rebre un xoque, cosa molt freqüent á Espanya, treu lo cap per la finestra y ensenya l' escapulari. Al veure la locomotora aquell *detente*, *el corazon de Jesús está conmigo*, se parará en sech.

La boina es una gorra de viatge magnífica; pots dormir ab ella sense por que se t' abonyegui: no te la descuidis.

Quan passis per las estacions cremadas, pensa que altres avants que tú varen passari: miralas y resa l' *via-crucis*, perquè ells fent aquestas estacions, hi han guanyat la creu.

Y últimament si arribas á Roma quedati, no tornis. ¿Afont vols estar mes bè?

Diu que á bordo los pelegrins y pélegrinas jugarán per *entretenerse* á amagar esquenás.

Amagar: los pelegrins sols poden jugar á jochs de *amagar*.

Per aixó s' recordan sempre que han sigut carlins.

Si volen fer una proba, quan vingan los pelegrins, jo 'ls asseguro 'ls resultats.

Quan passin en professó, cridin:
—Ay, qué vè la columna!

Y 'ls veurán fugir y dispersarse més depressa que una llebra perseguida pèls galgos.

May podrán olvidarse de que han anat á la montanya.

REFRANS ADOBATS.

—Pelegrí embarcat burro espatllat.
—De llevant ó de ponent,
De cap pelegrí sigas parent.
—Pelegrí y home de be,
Difícil que puga ser.
—No t' fhis d' aigua que no corri,
Ni de pelegrí que no mioli.
—Lo vert es menjar pèls pelegrins.
—Tant y tant vá l' pelegrí á Roma, que al últim hi pert la boyna.
—Qui no vulgui pòs. que no vaji á Roma.
(Y altres que n' donarem un altre dia.)

Ja torna á fer calor.
Lo termómetro puja; la Belsa baixa.
¡Misteris!
Pero misteris de la Passió.

¡Ah! Una cosa.
Dijous ne tenim 29 de Setembre.
No s' descuidin d' anar á confessar.

Lo sub-governador Sr. Castañeira que sub-goberna la sub-isla de Mahó, ha sub-ordenat als prote-tants que no cantin ni anuchin, ni fassin manifestacions que sub-ataquin lo sub-article 11 de la sub-constitució.

A un sub-governador aixís, tant sols fos mitj sub-catòlich, lo sub-vençionaria.

Divuit causas criminals pesan sobre 'l capellà de Flix.

Lo Papa l' ha autorisat perque pugui tornar a dir missa.

Mossen, que sent cabecilla vares fer tremolá á Déu, que las virtuts de tas missas me las clavin al clatell.

A París s' ha obert una sinagoga.
¡Quina llástima de Castañeira qu' encare siga Mahó!

Diu Espanya ab aixó de la peregrinació:

—¡Pobre gent, deixeu-los divertir!

La Fransa respon:

—Son mes andaluzos que nosaltres!

Murmura Italia:

—Si en compte de deixarli 'l Vaticá, li hagués fet aprofitar un altre departament mes apropiat, ara no passaria aixó.

Y respon Alemanya.

—Foch á la qua del llop!

Sant Pelegrí en vista de las burlas de mal género que se li fan aquí á la terra, diuhen que presentará la dimissió de Sant á Nostre Senyor.

Molt ben fet.

Jo faria lo mateix.

Los pelegrins diu que avants de marxar recor-reran alguns carrers de Barcelona, portant al de-trás la música dels cegos.

Naturalment, es l' única orquesta que podrá to-car, que de no ser de cegos no fora posible que al veure alló, toqués sense fer algun gall.

Deya 'l Brussí l' altre dia:

—Se está repintando el armatoste de la cam-paña Eulalia, y la que dá los cuartos.

Un pagés vá anar á recullirne, vá esperar l' hora de repartirlos; pero cá, quan se 'n tornava, eansat d' esperar-se, deya:

—Aquets diaris tots son uns embustersos.

Hauria de haveri crisis.

Pero no n' hi ha.

Ministres que aprovan la conducta de 'n Castañeira; ministres que la desaprovan, sembla que la corda s' hauria de trencar.

Donchs no s' ha trencat.

Quan dos no volen renyir, no renyeixen; y qué volen que 'ls diga? Lo ministeri está mes engan-xat que una barra de turró de Alicant.

Nos diuhen de Madrid que la policia s' acentuará en seatit conservador.

Un accent sempre carrega sobre alguna vocal.

¿Volen dirme ahont carregará l' accent de la política conservadora?

Resposta: —Sobre las nostras costellas.

Una recomendació:

Si volen evitarse 'l topo, pósense un suro á la esquena.

Aixís quan vauin á Filipinas, si nanfragan, su-rarán.

CANTARELLAS.

Pot en Girona fè estalvis,
que los teus ulls brillen tant
que quan ab tú me passeji
me servirán de fanals.

V. J.

Sempre 'm dius que no ets carlista,
y á mi aixó may m' ha agradat.
¡Quans cops se perden las nenas
per ser massa liberals!

M. V.

Per bons canaris á Vich,
per cantá al pèl en Millá:
per motillo de fer pessetas
lo que té D. Cassiá.

C. DE A.

Ves si tincá d' estar alegre
si de tú 'm puch recordar,
que ab sels veure 't una volta,
nina, 'm vares atipar.

P. T.

Un jove molt cobart caigué quinto y l' desti-naren al cos de corasseros.

Un dia que s' pensaban tenir foch, s' vá passar la corassa al darrera, y l' sargento li digué:

—¡Com es que t' posas la corassa d' aquet modo?

A lo que l' soldat li contestá:

Jo m' coneix, y sé de cert que, lo qu' es pèl davant no rebré cap ferida: si d' acas ha de ser per la esquena.

—Senyor arcalde, lo mèu home m' ha pegat.

—¡Ab quin motiu?

—Ab cap motiu, ab una vara de freixa.

—Per la mort de Déu, li digué 'l fadrí, no cridi, que si l' amo ho sabia, fora capás de fels'hi pagar tots dos.

—Burro!.. animal!.. bestia!!! esclamava 'l pobre pacient.

—Per la mort de Déu, li digué 'l fadrí, no cridi, que si l' amo ho sabia, fora capás de fels'hi pagar tots dos.

—Per la mort de Déu, li digué 'l fadrí, no cridi, que si l' amo ho sabia, fora capás de fels'hi pagar tots dos.

—Per la mort de Déu, li digué 'l fadrí, no cridi, que si l' amo ho sabia, fora capás de fels'hi pagar tots dos.

—Per la mort de Déu, li digué 'l fadrí, no cridi, que si l' amo ho sabia, fora capás de fels'hi pagar tots dos.

—Per la mort de Déu, li digué 'l fadrí, no cridi, que si l' amo ho sabia, fora capás de fels'hi pagar tots dos.

—Per la mort de Déu, li digué 'l fadrí, no cridi, que si l' amo ho sabia, fora capás de fels'hi pagar tots dos.

—Per la mort de Déu, li digué 'l fadrí, no cridi, que si l' amo ho sabia, fora capás de fels'hi pagar tots dos.

—Per la mort de Déu, li digué 'l fadrí, no cridi, que si l' amo ho sabia, fora capás de fels'hi pagar tots dos.

—Per la mort de Déu, li digué 'l fadrí, no cridi, que si l' amo ho sabia, fora capás de fels'hi pagar tots dos.

—Per la mort de Déu, li digué 'l fadrí, no cridi, que si l' amo ho sabia, fora capás de fels'hi pagar tots dos.

—Per la mort de Déu, li digué 'l fadrí, no cridi, que si l' amo ho sabia, fora capás de fels'hi pagar tots dos.

—Per la mort de Déu, li digué 'l fadrí, no cridi, que si l' amo ho sabia, fora capás de fels'hi pagar tots dos.

—Per la mort de Déu, li digué 'l fadrí, no cridi, que si l' amo ho sabia, fora capás de fels'hi pagar tots dos.

—Per la mort de Déu, li digué 'l fadrí, no cridi, que si l' amo ho sabia, fora capás de fels'hi pagar tots dos.

—Per la mort de Déu, li digué 'l fadrí, no cridi, que si l' amo ho sabia, fora capás de fels'hi pagar tots dos.

—Per la mort de Déu, li digué 'l fadrí, no cridi, que si l' amo ho sabia, fora capás de fels'hi pagar tots dos.

—Per la mort de Déu, li digué 'l fadrí, no cridi, que si l' amo ho sabia, fora capás de fels'hi pagar tots dos.

—Per la mort de Déu, li digué 'l fadrí, no cridi, que si l' amo ho sabia, fora capás de fels'hi pagar tots dos.

—Per la mort de Déu, li digué 'l fadrí, no cridi, que si l' amo ho sabia, fora capás de fels'hi pagar tots dos.

—Per la mort de Déu, li digué 'l fadrí, no cridi, que si l' amo ho sabia, fora capás de fels'hi pagar tots dos.

—Per la mort de Déu, li digué 'l fadrí, no cridi, que si l' amo ho sabia, fora capás de fels'hi pagar tots dos.

—Per la mort de Déu, li digué 'l fadrí, no cridi, que si l' amo ho sabia, fora capás de fels'hi pagar tots dos.

—Per la mort de Déu, li digué 'l fadrí, no cridi, que si l' amo ho sabia, fora capás de fels'hi pagar tots dos.

—Per la mort de Déu, li digué 'l fadrí, no cridi, que si l' amo ho sabia, fora capás de fels'hi pagar tots dos.

—Per la mort de Déu, li digué 'l fadrí, no cridi, que si l' amo ho sabia, fora capás de fels'hi pagar tots dos.

—Per la mort de Déu, li digué 'l fadrí, no cridi, que si l' amo ho sabia, fora capás de fels'hi pagar tots dos.

—Per la mort de Déu, li digué 'l fadrí, no cridi, que si l' amo ho sabia, fora capás de fels'hi pagar tots dos.

—Per la mort de Déu, li digué 'l fadrí, no cridi, que si l' amo ho sabia, fora capás de fels'hi pagar tots dos.

—Per la mort de Déu, li digué 'l fadrí, no cridi, que si l' amo ho sabia, fora capás de fels'hi pagar tots dos.

—Per la mort de Déu, li digué 'l fadrí, no cridi, que si l' amo ho sabia, fora capás de fels'hi pagar tots dos.

—Per la mort de Déu, li digué 'l fadrí, no cridi, que si l' amo ho sabia, fora capás de fels'hi pagar tots dos.

—Per la mort de Déu, li digué 'l fadrí, no cridi, que si l' amo ho sabia, fora capás de fels'hi pagar tots dos.

—Per la mort de Déu, li digué 'l fadrí, no cridi, que si l' amo ho sabia, fora capás de fels'hi pagar tots dos.

—Per la mort de Déu, li digué 'l fadrí, no cridi, que si l' amo ho sabia, fora capás de fels'hi pagar tots dos.

—Per la mort de Déu, li digué 'l fadrí, no cridi, que si l' amo ho sabia, fora capás de fels'hi pagar tots dos.

—Per la mort de Déu, li digué 'l fadrí, no cridi, que si l' amo ho sabia, fora capás de fels'hi pagar tots dos.

—Per la mort de Déu, li digué 'l fadrí, no cridi, que si l' amo ho sabia, fora capás de fels'hi pagar tots dos.

—Per la mort de Déu, li digué 'l fadrí, no cridi, que si l' amo ho sabia, fora capás de fels'hi pagar tots dos.

—Per la mort de Déu, li digué 'l fadrí, no cridi, que si l' amo ho sabia, fora capás de fels'hi pagar tots dos.

—Per la mort de Déu, li digué 'l fadrí, no cridi, que si l' amo ho sabia, fora capás de fels'hi pagar tots dos.

—Per la mort de Déu, li digué 'l fadrí, no cridi, que si l' amo ho sabia, fora capás de fels'hi pagar tots dos.

—Per la mort de Déu, li digué 'l fadrí, no cridi, que si l' amo ho sabia, fora capás de fels'hi pagar tots dos.

—Per la mort de Déu, li digué 'l fadrí, no cridi, que si l' amo ho sabia, fora capás de fels'hi pagar tots dos.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endavinallas dignas d' insertarse 'ls ciutadans Sipari, Un que pesca, Amich de 'n Molina, Un quart de quatre, y Mister Repica. Las demés que ne's mencionan, no poden insertarse.

Ciudadá Deuhet de Reus: Quan no varem contestarli, senyal que no 's vá rebre.—J. G. y A.: Hi anirà la sinonimia y dugas preguntas: J. F. S. estudiá: Insertaré un cuento.—Amich de 'n Molina: Hi anirà l'anagrama.—Dos Mata-barrets: Idugas cantarellas y 'l trenca-caps.—J. S. (6) Cur-re: Un epigrama arreglat podria anarhi: lo demés no 'ns serveix.—Gestus: Está bé.—Boixompfaiç: Té massa semblansa ab l' insertada durant la passada senmana y algunas cosas que no van gaire bé ab la llei d' imprenta.—Ciudadans Mundi, Sultan destronat, Entonat del Masnou, Un que pesca, —Xich Xicóira, Caridefe, Puro de contrabando, M. Vall, A. F., F. R. y G., Pablo Balart, Conegut de la pubilla Sanperenca, Un asturiano, Dos tés y un café, M. R., Nogué sense nous, un Urgellés, P. T., N. Rosel, Llauner de Ll. a, Irduam, Pestenaga, C. de Llentias, F. T. y J., Jenis: Lo que aquesta senmana 'ns envian no 'ns serveix.—Rovell d' on Gracías per l' envió.—Mestre d' estudi: Vosté revela saberne; pero envihi cosas de més empenyo.—P. C. Entre lo que 'ns envia hi ha molta cosa qu' está bé.—D. Carrion: Es fluijet; pero 'l final me-reix que s' arregli.—Dos sabatots: Dos trenca-caps hi aniran.—Patera: Hi anirà 'l problema.—L. Gome-z: Los temps son poch propicis; no 'ns atrevim á contrarestarlos.—Sipari: Hi anirà la sinonimia.—Mister Snak: Y un trenca-caps de vosté.—Sasac: Idem y 'l problema aritmètic.

SOLUCIONS A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. SEMBLANSA ESTRAMBÓTICA.—En que dona corridas.
  2. PROBLEMA ARITMÈTICH.—Un fill.
  3. ACENTÍGRAFO.—Crítica-Crítica-Crítica.
  4. PREGUNTA I.—Q A (qua).
  5. ID. II.—O K (oca).
  6. XARADA I.—Cris-tó-fol.
  7. ID. II.—Car-re-ias.
  8. ENDAVINALLA.—Ploma.
- Han endavinat totas las solucions los ciuta-dans Col y flor y Garrofas: totas menos la 1.ª J. C. A., menos las 6 y 8, Deuhet de Reus; las 4, 5, 6, 7 y 8, Dos de nanos; las 2, 4, 5, 6 y 7, Mister Repica; las 3, 4, 5, 6 y 7, Antonet del Masnou; las 3, 4, 5 y 7, Estripa-quentos y Smith; las 2, 5, 6 y 8, Admirador de la Campana; las 3, 4, 5 y 6, Sasac; las 4 y 5, Xicot de 'n Manel; las 4 y 5, Mis-ter Snak y un quart de quatre; las 4 y 8, Un que pesca; y la 1.ª no més, Sultan destronat.

XARADA

I.

—¿Com te dius?

—Ahont vius? —Segon tercè.

—Carrer de tot,

primer pis.

—Donchs vindré.

—no cal que vinguis ninot.

—¡Si ets la nina dels meus ulls!

—Jo no vull que 'm fassis l' os.

—Donchs vindré.....

—Donchs, jo no ho' vull,

fins que hajis passat la hú dos.

XIGUET DE VALLS.

II.

Has de tenir tot Parés

del refredat que tens are:

¿qui 't prima-dos?

—Jo 'm hú-tres.

puig tinch malalta la mare.

—Donchs ja 'u sabs, suá y res mes.

RALIP.

ENDA VINALLA.

Ab a y ab e

flor solch sé;

ab i y ab o,

instrument só.

VALENTI JULIVERT.

(Las solucions en lo próxim número.)

Imp. de «La Renaixensa».—Porta-Ferrisa, 18, baixos.

Lopez, Editor.—Rambla del Mitj

EPIGRAMAS

Deya un dia la Treseta,

parlant del jóve Climent:

—Es un home de talent

que sab ahont té la má dreta.

—Prou que 'u sab, ja veurá, miri,

un amich l' hi respongué,

com fá temps mancó 'l van fé,

la má la té al cementiri.

E. F. M.

Per un carreró passava

un pobre exclamantse així:

—Apiadéuse de mí

que 'm falta 'l que 'm sustentava.

Y un senyor que l' escoltà,

l' hi digué:—¿Qué habeu perdut?

Y ell respongué conmogut:

—Las ganas de treballá.

G. M.

Ahi 'm vá dí un amich mèu:

—Té un ull que parla l' Agneta.

—Mes té un mut al seu costat

vaig dirli jo, perque es guenya.

J. S. (a) C.